

สอ.น.
สน.สก.

๑๓๐๗.๒/๑ ๘๐๙

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๒๕๕๕
มกราคม ๒๕๕๕

เรื่อง การพิจารณาให้ความเห็นในสำนวนคดีอาญาของผู้ว่าราชการจังหวัด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด (ยกเว้นจังหวัดสุโขทัย)

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๑๓๐๗.๒/๑ ๘๐๙ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๔

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้แจ้งเรียนรายละเอียดคดีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดสุโขทัยได้มีความเห็นแย้งคำสั่งไม่ฟ้องคดีของพนักงานอัยการ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๕ ในคดีกล่าวหา น.ส.บุษรา แซ่เล้า ฐานลักษณะของผู้อื่นในเวลากลางคืนโดยทำอันตรายสิ่งกีดกันสำหรับคุ้มครองบุคคลหรือทรัพย์ หรือรับของโจร ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดสุโขทัยมีความเห็นแย้งการสั่งฟ้องผู้ต้องหาในความผิดฐานรับของโจร ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๕๗ และอัยการสูงสุดได้มีคำวินิจฉัยชี้ขาดให้ฟ้องผู้ต้องหาฐานรับของโจรแล้ว นั้น

กระทรวงมหาดไทยได้รับแจ้งจากจังหวัดสุโขทัยว่า ศาลจังหวัดสุโขทัยได้มีคำพิพากษาคดีนี้แล้ว ว่าจำเลยกระทำการผิดฐานรับของโจรตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๕๗ วรรคแรก ให้ลงโทษจำคุก ๒ ปี ปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท จำเลยรับสารภาพลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก ๑ ปี ปรับ ๕,๐๐๐ บาท โดยจำคุกให้รอลงอาญาไว้ ๒ ปี คุณประพฤติจำเลยโดยให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุ้มประพฤติ จำนวน ๔ ครั้ง ภายใน ๑ ปี ทำงานบริการสังคม ๑ จำนวน ๑๒ ชั่วโมง ซึ่งอัยการศาลสูงจังหวัดสุโขทัยพิจารณาเห็นว่าศาลลงโทษจำเลยตามฟ้องชอบแล้ว จึงมีคำสั่งไม่อุทธรณ์ และผู้ว่าราชการจังหวัดสุโขทัยได้พิจารณาเห็นชอบไม่อุทธรณ์คดีนี้แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายพرهนัย สุวรรณรัฐ)
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง
สำนักการสอบสวนและนิติการ
โทร./โทรศัพท์ ๐-๒๓๓๖-๘๕๕๗

ปมท.

19 ม.ค. 2555

เลขรับที่ 368

สพ.อปค.
วันที่ 19 ม.ค. 2555
ลงรับ 1087
เวลา...

หน้าท้อง พอ.สพ.สก.
เลขที่ 975

126 S.A. 2554
เวลา 9.40 น.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมการปกครอง (สำนักการสอนศาสนาและนิติการ) โทร. ๐-๒๖๓๕๙๔๔๗๗
ที่ มหาดไทย ๑๐๓๐๗.๒/ ก๑๖๘๙
วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๕

เรื่อง การพิจารณาให้ความเห็นในสำนวนคดีอาญาของผู้ว่าราชการจังหวัด
ร.บ.นท. (น.)

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

วันที่ - 5 ม.ค. 2555
เลขรับที่ 103
เวลา...

เลขรับ 89
วันที่ 10 ม.ค. 2555

๑. เรื่องเดิม

๑.๑ กระทรวงมหาดไทยแจ้งแนวทางปฏิบัติการใช้ดุลพินิจของผู้ว่าราชการจังหวัด ในการ
ทำความเห็นเมืองคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕
โดยสำนวนคดีที่มีลักษณะพิเศษอันน่าจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้า เมื่อการสูงสุดพิจารณาสั่งคดีเป็น
ประการใดแล้ว ให้ขอถ่ายสำเนาสำนวนคดีดังกล่าวจากพนักงานอัยการส่งให้กระทรวงมหาดไทย (เอกสาร ๑)

๑.๒ จังหวัดสุโขทัยรายงานผลการปฏิบัติกรณีผู้ว่าราชการจังหวัดสุโขทัยมีความเห็นเมือง
คำสั่งไม่ฟ้องคดีของพนักงานอัยการจังหวัดสารคดีโลก ในคดีก่อภัยหาดใหญ่ ฐานลักทรัพย์ของผู้อื่นใน
เวลากลางคืนโดยทำอันตรายสิ่งกีดกันสำหรับคุ้มครองบุคคลหรือทรัพย์ หรือรับของโจร ซึ่งคดีนี้อัยการสูงสุดมีคำ
วินิจฉัยข้อหาให้ฟ้องผู้ต้องหาในความผิดฐานรับของโจรแล้ว (เอกสาร ๒)

๑.๓ กระทรวงมหาดไทยพิจารณาเห็นว่าการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพิจารณาให้ความเห็น
เมืองของผู้ว่าราชการจังหวัดสุโขทัยในสำนวนคดีอาญาดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงขีดความสามารถในการปฏิบัติงาน
และบทบาทหน้าที่ของฝ่ายปกครองในการอำนวยความเป็นธรรมในกระบวนการยุติธรรม และสามารถใช้เป็น
กรณีศึกษาสำหรับจังหวัดต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพิจารณาให้ความเห็นในสำนวนคดีอาญาที่
พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องคดี ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕ จึงได้แจ้งเวียน
รายละเอียดของคดีนี้ให้จังหวัดอื่น ๆ ได้ทราบ (เอกสาร ๓) พร้อมมีหนังสือชี้แจงการปฏิบัติงานไปยังจังหวัด
สุโขทัย และให้จังหวัดติดตามผลการดำเนินคดีแจ้งให้กระทรวงมหาดไทยทราบด้วย (เอกสาร ๔)

๒. ข้อเท็จจริง

จังหวัดสุโขทัยมีหนังสือด่วนที่สุด ที่ สพ. ๑๐๓๐.๑/๕๊อ๊ต ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๕ แจ้ง^{๔๔๕/๒๕๕๕}
ผลการพิจารณาคดีดังกล่าว โดยศาลจังหวัดสารคดีโลกได้มีคำพิพากษาในคดีดำที่ ๔๔๕/๒๕๕๕ คดีแดงที่
๔๔๕/๒๕๕๕ ว่าจำเลยกระทำการผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๗ วรรคแรก ลงโทษจำคุก ๒ ปี ปรับ
๑๐,๐๐๐ บาท จำเลยรับสารภาพลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก ๑ ปี ปรับ ๕,๐๐๐ บาท จำเลยได้ชดใช้เงินให้แก่
ผู้เสียหายจนเป็นที่พอใจแล้ว และไม่ติดใจเรียกร้องให้จำเลยคืนหรือชดใช้ราคารหรัพย์ตามคำขอท้ายฟ้องโจทก์ ดังนั้น
จำเลยจึงไม่ต้องคืนหลังใช้ราคารหรัพย์ โทษจำคุกให้รอลงอาญาไว้ ๒ ปี คุณประพฤติจำเลยโดยให้ไปรายงานตัวต่อ
พนักงานคุ้มประพฤติ จำนวน ๕ ครั้ง ภายใน ๑ ปี ทำงานบริการสังคม ๑ จำนวน ๑๒ ชั่วโมง ซึ่งอัยการศาลสูง
จังหวัดสุโขทัยพิจารณาเห็นว่าศาลลงโทษจำเลยตามฟ้องชอบแล้ว จึงมีคำสั่งไม่อุทธรณ์ และผู้ว่าราชการจังหวัด
สุโขทัยได้พิจารณาเห็นชอบไม่อุทธรณ์คดีนี้แล้ว (เอกสาร ๕)

๓. ข้อพิจารณา

คดีนี้พนักงานสอบสวนมีความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหา ฐานลักทรัพย์ในเวลากลางคืนโดยทำอันตรายสิ่งกีดกันสำหรับคุ้มครองบุคคลหรือทรัพย์ หรือรับของโจร ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๕ (๑), (๓) หรือ ๓๔๗ แต่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาในความผิดดังกล่าว ผู้ว่าราชการจังหวัดสุโขทัย มีความเห็นแย้งคำสั่งไม่ฟ้องคดีของพนักงานอัยการ โดยเห็นว่ามีคำสั่งฟ้องผู้ต้องหารฐานรับของโจร ซึ่งอัยการสูงสุดมีคำวินิจฉัยข้อด้วยให้ฟ้องผู้ต้องหารฐานรับของโจร ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๗ และศาลจังหวัดสารคโลกได้มีคำพิพากษาลงโทษผู้ต้องหาตามมาตรา ๓๔๗ วรรคแรก ซึ่งเป็นความผิดฐานรับของโจร กรรมการปักครองพิจารณาเห็นว่าการมีความเห็นแย้งของผู้ว่าราชการจังหวัดสุโขทัยในคดีดังกล่าว โดยอัยการสูงสุดวินิจฉัยข้อด้วยกับความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัดสุโขทัย และศาลได้มีคำพิพากษาลงโทษผู้ต้องหานในความผิดที่ฟ้อง แสดงให้เห็นว่าความสามารถและบทบาทของพนักงานฝ่ายปักครองในการดำเนินกระบวนการยุติธรรมทางอาญาได้ เห็นควรแจ้งผลการพิจารณาคดีนี้ให้จังหวัดต่าง ๆ ได้ทราบต่อไปด้วย

๔. ข้อเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และโปรดลงนามในหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด
ที่เสนอมาพร้อมนี้

(นายสุกิจ เจริญรัตนกุล)
อธิบดีกรมการปักครอง

(นายศรีพล พงษ์พัฒโนทัย)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย

(นายพะนวย สุวรรณรัฐ)
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

๒๐ ม.ค. ๒๕๕๕

ด่วนที่สุด

ที่ สพ ๐๐๓๗.๑/๔๙๗

ส่วนอ่านวิเคราะห์ความเป็นธรรม
เลขรับ..... ๔๒๖๒
วันที่..... ๒๑๘.๗.๕๔
เวลา.....

กระทรวงมหาดไทย
กองกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย
วันที่ ๑๙ ๘.๙. ๒๕๕๔
เลขรับ..... ๔๔๘๒๙
เวลา ศala ศาลาภากลางจังหวัดสุโขทัย ถนนนิกร geme ๘๔๐๐๐

๒๖
๐

๗๕ ธันวาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ชี้ขาดความเห็นแย้ง

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๐๓๗.๑/๑๑๒๖๐ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือเลขที่ ๓๒๐/๒๕๕๓ ของสำนักงานอัยการจังหวัดสุโขทัย จำนวน ๑ ชุด
๒. สำเนาบันทึกข้อความ ที่ทำการปักครองจังหวัดสุโขทัย จำนวน ๑ ชุด

ตามที่กระทรวงมหาดไทย ได้มีหนังสือวางแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการตรวจพิจารณาคำสั่งไม่ฟ้อง คดีอาญาของพนักงานอัยการให้ผู้ว่าราชการจังหวัดถือปฏิบัติ โดยสำนวนคดีที่ผู้ว่าราชการจังหวัด มีความเห็นแย้งคำสั่งของพนักงานอัยการมีลักษณะพิเศษอันน่าจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้า เมื่ออัยการสูงสุดพิจารณาสั่งคดีเป็นประการใดแล้ว ให้ถ่ายสำเนาดังกล่าวจากพนักงานอัยการส่งให้กระทรวงมหาดไทยพร้อมทั้งติดตามผลคดี นั้น

จังหวัดสุโขทัย ได้พิจารณาสำนวนคดีอาญาของพนักงานอัยการจังหวัดสุโขทัยแล้ว และ ผู้ว่าราชการจังหวัดสุโขทัยได้มีความเห็นแย้งคำสั่งไม่ฟ้อง ของพนักงานอัยการจังหวัดสุโขทัยในความผิดฐานลักทรัพย์ของผู้อื่นในเวลากลางคืน โดยทำอันตรายสิ่งกีดกันสำหรับคุ้มครองบุคคลหรือทรัพย์ หรือรับของโจร โดยข้อเท็จจริงสรุปได้ดังนี้

๑. พนักงานอัยการจังหวัดสุโขทัย ได้เสนอสำนวนคดีเลขที่ ๓๒๐/๒๕๕๓

คดีกล่าวหา นางสาวบุญรา หรือฟ้า แซ่เล้า ผู้ต้องหา ฐานลักทรัพย์ของผู้อื่นในเวลากลางคืน โดยทำอันตรายสิ่งกีดกันสำหรับคุ้มครองบุคคลหรือทรัพย์ หรือรับของโจร

๒. พนักงานอัยการจังหวัดสุโขทัยมีความเห็น ดังนี้

สั่งไม่ฟ้อง นางสาวบุญรา หรือฟ้า แซ่เล้า ผู้ต้องหา ในความผิดฐานลักทรัพย์ของผู้อื่น ในเวลากลางคืน โดยทำอันตรายสิ่งกีดกันสำหรับคุ้มครองบุคคลหรือทรัพย์

สั่งไม่ฟ้อง นางสาวบุญรา หรือฟ้า แซ่เล้า ผู้ต้องหา ในความผิดฐานรับของโจร

๓. ผู้ว่าราชการจังหวัดสุโขทัย มีความเห็นแย้งคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา ของพนักงานอัยการจังหวัดสุโขทัย ดังนี้

เห็นควรสั่งฟ้อง นางสาวบุญรา หรือฟ้า แซ่เล้า ผู้ต้องหา ในความผิดฐานรับของโจร

ตาม ป.อาญา ม. ๓๕๗

เห็นควรสั่งฟ้อง นางสมนึก พาชื่น ในความผิดฐานรับของโจร ตาม ป.อาญา ม. ๓๕๗

๔. ผู้ว่าราชการจังหวัดสุโขทัย ได้ส่งสำนวนพร้อมกับความเห็นที่แย้งไปยังอัยการสูงสุด

เพื่อชี้ขาด

๕. อัยการสูงสุดพิจารณาแล้ว ชี้ขาดให้ฟ้อง นางสาวบุญรา หรือฟ้า แซ่เล้า ผู้ต้องหา ฐานรับของโจร ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๕๗ แต่ไม่แจ้งให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีกับ นางสมนึก พาชื่น ฐานรับของโจร เนื่องจากนางสมนึกฯ ได้ซื้อบัตรเติมเงินจากผู้ต้องหาที่นำมายังให้ที่ร้านของตนโดยเบิดเผยและ วางแผนนำมายตามปกติ และได้แสดงความปริสุทธิ์ตั้งแต่แรก โดยแจ้งความจริงแก่เจ้าพนักงานตำรวจนั้นที่สอบถาม

/ เมธ...

แม้ทางสมนึกๆ จะรับซื้อบัตรเติมเงินดังกล่าวจากผู้ต้องหา โดยได้รับส่วนลดมากกว่าที่ซื้อจากบริษัทผู้จำหน่าย แต่ส่วนลดที่ได้รับเพิ่มขึ้นก็เป็นเงินจำนวนไม่มากนัก ซึ่งไม่พอถือเป็นพิรุธ กรณีน่าเชื่อว่าทางสมนึกฯ ได้รับซื้อบัตรเติมเงินไว้จากผู้ต้องหา โดยไม่รู้ว่าเป็นทรัพย์ที่ผู้ต้องหาได้มาราจการกระทำผิดฐานรับของโจร นางสมนึกฯ จึงไม่มีความผิดฐานรับของโจร

๖. คำพิพากรศาลจังหวัดสวรรคโลก คดีดำที่ ๔๔๕/๒๕๕๔ คดีแดงที่ ๔๔๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๔

จำเลยผิดตาม พ.อาญา ม. ๓๕๗ วรรคแรก จำคุก ๒ ปี ปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท จำเลยรับลดตาม พ.อาญา ม. ๗๙ ก็หนึ่ง คงจำคุก ๑ ปี ปรับ ๕,๐๐๐ บาท จำเลยได้ชดใช้เงินแก่ผู้เสียหายจนเป็นที่พอใจแล้ว และไม่ติดใจเรียกร้องให้จำเลยคืนหรือชดใช้ราคาทรัพย์ตามคำขอห้ามฟ้องโจทก์ ดังนั้น จำเลยจึงไม่ต้องคืนหลังใช้ราคาทรัพย์ โทษจำคุกรอไว้ ๒ ปี คุณประพฤติจำเลยโดยให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุณประพฤติ จำนวน ๔ ครั้ง ภายใน ๑ ปี ทำงานบริการสังคมฯ ๑๒ ชั่วโมง ตาม พ.อาญา ม. ๕๖ ไม่ชำรุดค่าปรับให้จัดการตาม พ.อาญา ม. ๒๙, ๓๐ ให้ยกคำขอที่ให้จำเลยคืนหรือใช้ราคาทรัพย์แก่ผู้เสียหาย

๗. ความเห็นของอัยการศาลสูงจังหวัดสุโขทัย

ศาลลงโทษจำเลยตามที่ฟ้องชอบแล้วไม่อุทธรณ์ กรณียกคำขอให้คืนหรือใช้ราคาทรัพย์ เนื่องจากเห็นว่าจำเลยชดใช้เงินแก่ผู้เสียหายจนพอใจไม่ติดใจเรียกร้อง จึงชอบแล้ว

๘. ความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัดสุโขทัย

เห็นชอบไม่อุทธรณ์

คำพิพากรศาลจังหวัดสวรรคโลก คดีดำที่ ๔๔๕/๒๕๕๔ คดีแดงที่ ๔๔๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๔ พิพากษาว่า นางสาวบุษรา หรือฟ้า แซ่เล้า จำเลย กระทำความผิดตาม พ.อาญา ม. ๓๕๗ วรรคแรก ลงโทษจำคุก ๑ ปี ปรับ ๕,๐๐๐ บาท โทษจำคุกรอไว้ ๒ ปี

ศาลจังหวัดสวรรคโลกอ่านคำพิพากรให้คุ้มความฟัง เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๔ นางสาวบุษรา หรือฟ้า แซ่เล้า ไม่ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลจังหวัดสวรรคโลก ภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันอ่านคดีเป็นอันถึงที่สุด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมิกิธ ป่าลวัฒนวิไชย)
รองผู้ว่าราชการจังหวัด รักษาราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดสุโขทัย

ที่ทำการปกครองจังหวัด
กลุ่มงานปกครอง
โทร./โทรสาร ๐-๕๕๖๑-๒๓๓๒

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ที่ทำการปกครองจังหวัดสุโขทัย (กลุ่มงานปกครอง)

ที่

วันที่ 15 พฤษภาคม 2553

เรื่อง ตรวจสอบสำนวนคดีอาญาสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสุโขทัย

1. เรื่องที่ตรวจสอบ

คดีเลขที่ 320 / 2553 สำนักงานอัยการจังหวัดสวรรคโลก

คดีก่อวินาศ นางสาวบุญรา หรือฟ้า แซ่เล้า ผู้ต้องหา

ข้อหา ตักทรัพย์ของผู้อื่นในเวลากลางคืน โดยทำอันตรายสิ่งกีดกันสำหรับคุ้มครองบุคคล
หรือทรัพย์ หรือรับของโจร

2. ข้อเท็จจริง

เหตุเกิดเมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2552 เวลาประมาณ 20.00 น. ถึงวันที่ 23 กรกฎาคม 2552
เวลาประมาณ 04.00 น. ที่ตำบลเมืองสวรรคโลก อำเภอสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย

ข้อเท็จจริงตามทางสอบสวนได้ความว่า ตามวันเวลาเกิดเหตุ นายชนเทพ สุทธิรัตนัญ ผู้เสียหาย
เข้าของร้านโนบายโฟน ตั้งอยู่เลขที่ 74 ถนนศรีสัชนาลัย ตำบลเมืองสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย ซึ่งเปิดร้านขาย
โทรศัพท์มือถือและบัตรเติมเงินโทรศัพท์มือถือชนิดต่างๆ โดยเมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2552 เวลาประมาณ 20.00 น.
ผู้เสียหายได้ปิดร้านไปพักผ่อนที่บ้าน โดยได้ตรวจทรัพย์สินภายในร้านข้างอยู่ครบถ้วนเรียบร้อย
ผู้เสียหายจึงได้กลับไปพักผ่อนที่บ้าน โดยไม่มีใครเฝ้าหรือนอนอยู่ที่ร้าน ต่อมาเวลาประมาณ 04.00 น. ของวันที่
23 กรกฎาคม 2552 ผู้เสียหายได้รับแจ้งจากทางร้านข่าวดีม่วงมาโดยรุ่ง ว่าที่ร้านโนบายของผู้เสียหายได้ถูกคนร้ายจั่ง
ประดุจข้าไปปะโนยกของในร้าน ผู้เสียหายจึงรีบไปตรวจสอบร้านพบว่าประดุจเหล็กถูกตัดลอกกุญแจและสายคล้องกุญแจ
บนหุคออก และประดุจกระเจกหน้าร้านถูกทุบแตก ได้รับความเสียหาย ตรวจสอบมีทรัพย์สินหายไปเป็นบัตรเติมเงิน
ระบบต่างๆหลายรายการ ราคาฉบับละ 1,000 บาท, 500 บาท, 300 บาท, 200 บาท, 100 บาท, 90 บาท, 60 บาท
และ 50 บาท จำนวนหลายใบ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 190,500 บาท นอกจากนั้นยังมีเงินสด จำนวน 5,000 บาท ที่เก็บไว้
ในร้านและลื้นชักโถ จำนวน 1 อัน ราคา 1,000 บาท ได้หายไปด้วย ค่าเสียหาย ที่ประดุจกระเจกหน้าร้านถูกทุบแตก
และสายคล้องกุญแจที่ถูกตัดทำลาย จำนวน 5,500 บาท รวมราคาราทรัพย์สินที่หายไป เป็นจำนวนเงิน 202,000 บาท
เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ร่วมตรวจสอบในที่เกิดเหตุไม่พบหลักฐานใดในที่เกิดเหตุ ในร้านที่เกิดเหตุ ในเวลากลางคืนไม่มี
กล้องวงจรปิด จึงไม่สามารถทราบได้ว่าคนร้ายเป็นใคร มา กันกี่คน และใช้ยานพาหนะในการกระทำผิดด้วยหรือไม่
พนักงานสอบสวนได้ขยายภาพที่เกิดเหตุไว้เป็นหลักฐานและได้ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวน

ออกสืบสวนคดีตามขั้นกุมคนร้าย ต่อมาวันที่ 29 กรกฎาคม 2552 มีนายนกร เผร่อง ได้นำบัตรเติมเงินที่ถูกลักไปมาสอบตามบริการใช้เจ้าหน้าที่จึงได้เรียกมาสอบตาม นายนกร แจ้งว่าได้บัตรเติมเงินมาจากนายสมนึก ประเสริฐผล ถูกข้างสำนักงานแขวงการทางสวรรค์โภค เจ้าหน้าที่จึงได้เรียกนายสมนึก มาสอบตาม นายสมนึก แจ้งว่าขณะที่ตัดหญ้าบ้านเรือนข้างถนนสายสวรรค์โภค – ศรีนกร พบบัตรเติมเงินทั้งอุปกรณ์ข้างทาง นายสมนึก ได้นำบัตรเติมเงิน มามอบให้กับพนักงานสอบสวนจำนวนหลายใบ และเจ้าหน้าที่ได้พบบัตรเติมเงินที่บ้านเรือนข้างถนนสายสวรรค์โภค – ศรีนกร ระหว่างหลักกิโลเมตรที่ 13-14 หมู่ที่ 9 ตำบลคลองมะพลับ อำเภอศรีนกร จังหวัดสุโขทัย อีกจำนวนหลายใบ และพบลึ้นชักโดยจำนวน 1 อัน พร้อมของใช้เบ็ดเตล็ด พนักงานสอบสวน ได้เรียกให้ผู้เสียหายมาตรวจสอบบัตรเติมเงิน ผู้เสียหายยืนยันว่าเป็นของผู้เสียหาย พนักงานสอบสวนจึงได้มอบคืนให้กับผู้เสียหายไป หลังจากนี้ได้รับแจ้งจากผู้เสียหายว่าบัตรเติมเงินที่ถูกลักไปบางส่วนมีการนำไปใช้ที่กรุงเทพฯ ตรวจสอบแล้วบัตรเติมเงินที่นำไปใช้เป็นเบอร์โทรศัพท์มือถือของนางสมนึก พาชื่น/โดยบัตรได้ถูกใช้หลังเกิดเหตุเพียง 1 วัน เจ้าหน้าที่จึงได้ตามไปตรวจสอบนางสมนึก ซึ่งเปิดบริการร้านเติมเงินโทรศัพท์มือถือระบบออนไลน์ที่กรุงเทพฯ นางสมนึก ให้การยืนยันว่า นางสาวบุญรา หรือฟ้า แม่เล้า ผู้ต้องหา ได้นำมาขายให้กับนางสมนึก และได้เติมเงินให้กับลูกค้าไปหลายรายแล้ว และบัตรเติมเงินที่เหลือจำนวน 28 ใบ นางสมนึก ได้คืนให้กับเจ้าหน้าที่ยังไวยังเป็นของกลาง จากนั้นเจ้าหน้าที่ได้ไปตรวจสอบที่บ้านของผู้ต้องหา พบผู้ต้องหา แห่งผู้ต้องหาให้การปฏิเสธว่าซื้อบัตรเติมเงินมาจากนายตา ไม่ทราบซื้อ-สกุลจริง ผู้เสียหายเชื่อว่าผู้ต้องหาน่าจะเกี่ยวข้องหรือมีส่วนร่วมในการกระทำความผิด จึงได้แจ้งความร้องทุกข์ ดำเนินคดีกับผู้ต้องหา พนักงานสอบสวน ได้แจ้งข้อกล่าวหากับผู้ต้องหาและทำการสอบสวนแล้ว

ขั้นสอบสวน ผู้ต้องหาให้การปฏิเสธ

ของกลางทั้งหมด ผู้เสียหายรับคืนไปแล้ว

3. หลักกฎหมาย

ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 334 ผู้ใด เอาทรัพย์ของผู้อื่น หรือที่ผู้อื่นเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วยไปโดยทุจริต ผู้นั้นกระทำความผิดฐานลักทรัพย์ ต้องระหว่างไทยจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินหกพันบาท

มาตรา 335 ผู้ใดลักทรัพย์

(1) ในเวลากลางคืน

(2) โดยทำอันตรายสิ่งกีดกันสำหรับคุ้มครองบุคคลหรือทรัพย์ หรือโดยผ่านสิ่งเช่นว่าน้ำเข้าไปด้วยประการใดๆ

ต้องระหว่างไทยจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 357 ผู้ใดช่วยซ่อนเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพาอาไปเสีย ซื้อรับจำนำหรือรับไว้โดยประการใดซึ่งทรัพย์อันได้มาโดยการกระทำความผิด ถ้าความผิดนั้นเข้าลักษณะลักทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ กรรมโฉก รีดเอารัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ฉ้อโกง ยักยก หรือเจ้าพนักงานยักยกทรัพย์ ผู้นั้นกระทำความผิดฐานรับของโจร ต้องระหว่างไทยจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดฐานรับของโจรนั้นได้กระทำเพื่อค้ากำไร หรือได้กระทำต่อทรัพย์อันได้มาโดยการลักทรัพย์ตาม มาตรา 335(10) ซึ่งทรัพย์ หรือปืนทรัพย์ ผู้กระทำต้องระบุว่าไทยจําถูกดึงแต่หากเดือนถึงสิบปี และปรับดึงแต่หนึ่งพันบาทถึงสองหมื่นบาท

4. ความเห็นของพนักงานสอบสวน

จากการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐาน การตรวจสอบการใช้บัตรเดินเงินกับบริษัทที่นำมาขึ้นนำไปกับผู้กล่าวหาพบว่า มีการใช้บัตรระบบทรูมูฟ ฉบับละ 1,000 บาท หมายเลข 020920649099667977 ถึง 020920649099667995 จำนวน 14 ใบ กับหมายเลขโทรศัพท์ 089-149 5903 ซึ่งเป็นหมายเลขโทรศัพท์ของนางสมนึก พาชื่น พยานในคดี และยังสามารถตรวจสอบบัตรโทรศัพท์จากพยานได้อีก จำนวน 28 ใบ มีราคา 200 บาท หมายเลข 469895350-375 ราคา 300 บาท หมายเลข 469595100-5599 ระบบดีแท็ค (แอปปี้) ตรงกับหมายเลขของผู้กล่าวหารายละเอียดตามใบเสร็จ ตามข้อเท็จจริงและข้อกล่าวหา แม้ผู้ต้องหายังให้การปฏิเสธ แต่ทรัพย์สินของผู้กล่าวหาที่ถูกประทุษร้ายไปอยู่ในความครอบครองของผู้ต้องหา และมีพยานให้การยืนยันว่าได้ซื้อบัตรเดินเงินจากผู้ต้องหา เห็นว่า ผู้ต้องหากระทำความผิด พยานหลักฐานพอเพียง

เห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหา ในความผิดฐานลักทรัพย์ของผู้อื่น ในเวลากลางคืน โดยทำอันตรายสิ่งกีดกันสำหรับคุ้มครองบุคคลหรือทรัพย์ หรือรับของโจร

5. ความเห็นของพนักงานอัยการ

กรณีที่ 1 ความผิดฐานลักทรัพย์

มีการตัดสายกดั้งกุญแจและทุบกระจกประตูหน้าจันแทกออก และมีการเข้าไปลักทรัพย์เป็นบัตรเดินเงินระบบต่างๆ หลายรายการ ไม่มีประจักษ์พยานในที่เกิดเหตุ ไม่พบวัสดุพยานหลักฐานใดในที่เกิดเหตุ ไม่มีกล้องวงจรปิดที่จะทำให้ทราบได้ว่าก่อนคนร้ายเป็นใคร มากันกี่คน และใช้ยานพาหนะใดในการกระทำความผิด จากพยานหลักฐานในที่เกิดเหตุและผลการตรวจสอบลายพิมพ์นี้เมื่อ ไม่ทราบว่าใครเป็นคนร้าย ซึ่ง ไม่มีพยานหลักฐานใดยืนยันว่าผู้ต้องหาเป็นผู้กระทำผิดในความผิดฐานนี้

สั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา ในความผิดฐานลักทรัพย์ของผู้อื่น ในเวลากลางคืน โดยทำอันตรายสิ่งกีดกันสำหรับคุ้มครองบุคคลหรือทรัพย์

กรณีที่ 2 ความผิดฐานรับของโจร

นางสมนึก พาชื่น พยานให้การว่าได้ซื้อบัตรเดินเงินมาจากผู้ต้องหา โดยผู้ต้องหาได้นำมาขายให้ในราคามาที่ขายกันในห้องตลาด โดยลดเปอร์เซ็นต์ให้กับพยาน 7 เปอร์เซ็นต์ จากเดิมที่พยานเคยซื้อจากบริษัทฯ แล้วบริษัทฯ ลดให้ 4 เปอร์เซ็นต์ ผู้ต้องหาไม่ได้นำมาขายในราคากลุ่ม ในลักษณะที่เป็นของที่ซื้อมา ผู้ต้องหาให้การว่าได้ซื้อบัตรเดินเงินมาจากนางตา ไม่ทราบชื่อ-สกุลจริง โดยไม่สามารถนำตัวนางตา มายืนยันว่าผู้ต้องหาได้ซื้อบัตรเดินเงินมาจากนางตา ก็ตาม แต่เนื่องจากบัตรเดินเงินที่นำมาจัดจำแนกโดยทั่วไปเป็นการที่บริษัทฯ ที่จัดจำหน่ายได้นำมาขายให้กับร้านค้า หรือลูกค้าตามปกติโดยทั่วไป และร้านค้าหรือลูกค้าสามารถขายต่อให้กับผู้อื่นนำไปใช้ได้

การที่ผู้ต้องหาได้ซื้อบัตรเติมเงินมาจากนางตา แล้วนำมาขี้ข่ายให้กับนางสมนึก ผู้ต้องหาอยู่บ้านจะไม่รู้ว่าบัตรเติมเงินที่นางตา นำมาขายให้ เป็นบัตรเติมเงินที่ถูกลักมา ซึ่งตามกฎหมายที่ผู้ต้องหาได้นำบัตรเติมเงินมาขาย ให้กับนางสมนึก ซึ่งเปิดเป็นร้านค้าและบริการเติมเงินออนไลน์ บัตรเติมเงินมีการระบุหมายเลขของบัตรเติมเงินที่นำไปใช้กับโทรศัพท์มือถือ และระบบสามารถตรวจสอบได้ว่าใช้กับหมายเลขอุตสาหกรรมที่มือถือของผู้ใด หากผู้ต้องหารู้ว่าเป็นของที่ถูกลักมาข้อมไม่กล้านำไปขายให้กับพยาน ซึ่งเป็นร้านค้า ทั้งผู้ต้องหานเป็นเพื่อนกับพี่ชายของพยาน ข้อมเป็นการจ่ายที่จะถูกจับกุม แสดงให้เห็นว่าผู้ต้องหาไม่รู้ว่าบัตรเติมเงินเป็นทรัพย์ที่ถูกลักมา อันจะเป็นความผิดฐานรับของโจร ต่อมาในชั้นสอบสวนผู้เสียหายได้พบกับผู้ต้องหาและพูดคุยกัน เป็นเรื่องที่ผู้เสียหายเข้าใจผิดว่าผู้ต้องหาน่าจะมีส่วนร่วมในการกระทำการผิดด้วย เมื่อได้ปรับความเข้าใจกันแล้ว ผู้เสียหายไม่ประสงค์จะดำเนินคดีกับผู้ต้องหาอีกด้อไป และประสงค์ที่จะถอนคำร้องทุกชี้ ผู้ต้องหาได้ทำการปฏิเสธมาโดยตลอด คดีมีพยานหลักฐานไม่พอฟ้อง

สั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา ในความผิดฐานรับของโจร

6. ข้อพิจารณา

กรณีที่ 1 นางสาวบุญรา หรือฟ้า แซ่เล้า

พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่นางสาวบุญรา ให้การว่าตนเองมีอาชีพค้าขายอาหาร (ข้าวแกง) และอาหารตามสั่งอยู่ที่ หน้าบ้านเลขที่ 98/236 ช.ประชาอุทิศ 33 แยก 7 แขวงบางมด เขตทุ่งครุ กรุงเทพมหานคร มีรายได้หักค่าใช้จ่ายเดือนละ 40,000 บาท นั้น ซึ่งจากการตรวจสอบของ พ.ต.ท.นภัทร ภกสร ได้ความว่าบ้านดังกล่าวไม่ได้เปิดเป็นร้านข้าวแกงตามคำให้การของนางสาวบุญรา แต่อย่างใด จึงตรวจสอบบริเวณรอบๆ บ้านดังกล่าวอย่างละเอียดแล้ว พนบว่ามีบุคคลอื่นนำแกงถุงใส่รอดเข็นมาขายที่บริเวณหน้าบ้าน

การที่นางสาวบุญรา มิได้ประกอบอาชีพค้าขายหรือประกอบธุรกิจอื่นใด จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องซื้อบัตรเติมเงินโทรศัพท์ เพื่อมาจำหน่ายหรือจะต้องซื้อบัตรเติมเงินจำนวนมาก มาใช้เพื่อติดต่อธุรกิจเด่นอย่างใด

แต่การที่นางสาวบุญรา ให้การว่าตนเองได้ซื้อบัตรเติมเงินโทรศัพท์จากนางตา ไม่ทราบชื่อริง นามสกุลจริง ซึ่งผู้ต้องหานไม่สามารถนำตัวนางตา มายืนยันได้ โดยที่นางสาวบุญรา ได้ซื้อบัตรเติมเงินจากนางตา ดังนี้

1. บัตรเติมเงินทรูมูฟ ฉบับละ 1,000 บาท จำนวน 14 ใบ เป็นเงิน 14,000 บาท

2. บัตรเติมเงินระบบดีแท็ค จำนวน 28 ใบ แบ่งเป็น

2.1 บัตรเติมเงินดีแท็ค ฉบับละ 300 บาท จำนวน 22 ใบ เป็นเงิน 6,600 บาท

2.2 บัตรเติมเงินดีแท็ค ฉบับละ 200 บาท จำนวน 6 ใบ เป็นเงิน 1,200 บาท

รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 21,800 บาท

ซึ่งจากคำให้การของนายชนนาท พ สุทธิรัตน์ยุญ ผู้เสียหายให้การยืนยันว่าบัตรเติมเงินโทรศัพท์ ดังกล่าวเป็นของตนเอง ที่ถูกคนร้ายบังอาจลักไปโดยทุจริต เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2552 เวลาประมาณ 20.00 น. ถึงวันที่ 23 กรกฎาคม 2552 เวลาประมาณ 04.00 น.

การที่นางสาวบุญรา ให้การว่าได้ซื้อบัตรเติมเงินจากนangta เป็นการกล่าวอ้างบุคคลซึ่งไม่มีตัวตน เป็นการกล่าวอ้างโดยๆ เพื่อให้ตนองไม่ต้องรับผิด คำให้การของนางสาวบุญรา จึงไม่น่าเชื่อถือ การที่นางสาวบุญรา ไม่ได้ประกอบอาชีพค้าขายบัตรเติมเงินหรือประกอบธุรกิจอื่นใด แต่ซื้อบัตรเติมเงินเป็นจำนวนเงิน 21,800 บาท จึงเป็นการผิดวิสัย เช่นอ้วนนางสาวบุญรา ได้บัตรเติมเงินมาจากการกระทำการกระทำความผิด ภายหลังเกิดเหตุ นางสาวบุญรา ได้บังอาจช่วยช่วยเรียน ช่วยงานน่าย ช่วยพาเอาไปเสีย ซึ่ง รับจำนำ หรือรับไว้โดยประการใดซึ่งบัตรเติมเงินของ นายชนบท โดยทุจริต โดยนางสาวบุญรา รู้ว่าเป็นทรัพย์ที่ได้มาจากการกระทำการกระทำความผิด และความผิดนั้นเข้าลักษณะ ลักทรัพย์ จึงมีความเห็นควรสั่งฟ้องนางสาวบุญรา หรือฟ้า แห่งเดียว แบ่งความเห็นของพนักงานอัยการ

กรณีที่ 2 นางสมนึก พาชื่น

พิจารณาแล้วเห็นว่า นางสมนึก ประกอบอาชีพค้าขายและขายบัตรเติมเงิน โทรศัพท์เป็นเวลานาน ประมาณ 10 ปี โดยปกติจะซื้อบัตรเติมเงินจากตัวแทนจำหน่ายของบริษัทดังนี้ วันทูกอต ทรูมูฟ อัพ มาจำหน่าย และได้รับส่วนลด 4 เปอร์เซ็นต์ การที่นางสมนึก ซื้อบัตรเติมเงินจากนangta เป็นเงินจำนวน 21,800 บาท และได้รับส่วนลด 7 เปอร์เซ็นต์ โดยรู้อยู่แล้วว่า นางสาวบุญรา ไม่ได้ประกอบอาชีพค้าขายบัตรเติมเงิน และนางสาวบุญรา ได้บอกนางสมนึก ว่าตนเองเปิดบ่อนการพนัน เป็นการแสลงให้เห็นถึงข้อพิรุธ จึงเป็นเรื่องผิดปกติวิสัย อันเป็นการแสลงถึงเจตนาที่ไม่สุจริต จากพฤติกรรมดังกล่าวแสลงให้เห็นว่า นางสมนึก มีเจตนาซื้อบัตรเติมเงินเพื่อนำไปขายต่อ เอากำไร โดยนางสมนึกรู้อยู่แล้วว่าเป็นทรัพย์ที่ได้มาจากการกระทำการกระทำความผิด และความผิดนั้นเข้าลักษณะลักทรัพย์ การกระทำของนางสมนึก เป็นความผิดฐานรับของโจร จึงมีความเห็นควรสั่งฟ้องนางสมนึก พาชื่น ในความผิดฐานรับของโจร

7. ข้อเสนอ

เห็นควรสั่งฟ้องนางสาวบุญรา หรือฟ้า แห่งเดียว ในความผิดฐานรับของโจร ตาม ป.อาญา ม. 357 แบ่งความเห็นของพนักงานอัยการ

เห็นควรสั่งฟ้องนางสมนึก พาชื่น ในความผิดฐานรับของโจร ตาม ป.อาญา ม. 357
จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา หากเห็นชอบโปรดลงนามในใบต่อความเห็นและคำสั่ง สำนวนคดี ส.1 เลขรับที่ 320/2553 แผ่นที่ 4 ที่เสนอมาพร้อมนี้

(นายชนกฤต ฉันทะจำรัสศิลป์)

นิติกรชำนาญการ

ลงนามแล้ว

(นายสมิทธิ์ ปาลวัฒน์วิไชย)

รองผู้อำนวยการจังหวัด รักษาราชการแทน

ผู้อำนวยการจังหวัดถือทักษะ

(นายชีระเกียรติ ภูมิสวัสดิ์)
ปลัดจังหวัดถือทักษะ

(นายสมิทธิ์ ปาลวัฒน์วิไชย)

รองผู้อำนวยการจังหวัดถือทักษะ

17 พ.ย. 2553